

тие. Нѣма съмнение, че при такова едно развитие и резултатитѣ отъ износа за народното стопанство сж били твърде благоприятни.

На второ мѣсто идва групата на „животински продукти за храна и произведения отъ тѣхъ“, която отбелязва единъ процентъ отъ 10·4⁰/. Тукъ спадатъ главно яйцата, а по-малко кашкавала и сиренето и нѣкои др. продукти. Трѣбва да се отбележи, че българското скотовъдно стопанство, поради по-слабиятъ си технически напредѣкъ, е давало сравнително малѣкъ добивъ. Отъ тукъ следва и сравнително слабата износна квота (отъ 20 до 25⁰/.). Още тогава е сѣществувала тенденция къмъ повишение на производството и износа. Тази тенденция се очертава главно за яйцата, а обратно, следъ изгубването на източнитѣ пазари, тя отбелязва неблагоприятно развитие за кашкавала и сиренето, последното отъ които е почти непознато на външнитѣ пазари на зап. Европа.

На трето мѣсто идва групата на „живи животни“, която отбелязва единъ процентъ отъ 6⁰/. Слабата износна квота на тази група се обяснява аналогично на по-горната. Все пакъ, източнитѣ пазари (Турция поддържаше почти цѣлия износъ) отбелязваха увеличенъ интересъ къмъ тази група стоки.

На четвърто мѣсто идва групата на „текстилни материали и издѣлия“, къмъ която спадатъ главно вълната и грубитѣ шаеци. Тя отбелязва сѣщо единъ процентъ отъ 6⁰/. Една отъ опоритѣ на младата българска текстилна индустрия бѣ износътъ на груби шаеци за източнитѣ пазари, която напълно изчезна съ загубването на тия пазари. Развитието на износа на вълната е почти сѣщото.

На пето мѣсто идва групата „парфюми, етерични масла, ароматични препарати, есенции и др.“. Тукъ спада главно розовото масло. Въпрѣки, че процентното участие на тази група е малко, едва 4·9⁰/, експортната ѝ квота е била винаги постоянна, поради стабилния пазаръ на розовото масло въ Франция и Америка по онова време и поради монополното му положение като спесифична българска стока. Следъ войнитѣ, тази позиция е вече напълно изгу-